

סרטים

"אני לבן והוא שחור..."

רכילות (אסתר, תל-אביב; ארצות הברית) היא חופעה מעניינת: סרטיופת הלוחם ב" עתונות. הוא נותן לצופה את הבחירה בין הקולנוע, ברמתו הנמוכה ביותר, לבין העתונות, אף היא ברמתה הנמוכה ביותר. גיבור הסרט הוא הירחון קונפידנשל, שחולל בשעתו הפיכה קטנה באמריקה, מצא לו שורה של מחקים ונקטל אחר כך בבית-המשפט (העולם הזה 1040). ירחון זה, שהגיע תוך זמן קצר לתפוצת מיליונים, היה בנוי על העובדה הפשוטה שחלק גדול מאלילי-הקולנוע של אמריקה הם נארקומנים, נימפומניות או סתם פסיכופאטים. הירחון העסיק צבא של בלשים פרטיים, פילגשות בעבר, בהחה ובעתיד, גשם גרושות ומשרתים כדי לגלות פרטים על החיים האינטימיים של האלילים, למכרם בסוף החודש בכסף טוב למיליוני אמריקאים צמאים לווהמה. לא היתה לו שום מטרה פוליטית או אחרת.

רכילות אינו מתימר להיות אמנות. הוא פרי ההחלטה ללחום בנבנות באמצעים נבי זיים. לא רק הסרט, אלא גם עלילתו עשויה בשחור-לבן. העתונאי הוא שחור משחור, אדם תאב בצע ושלטון. קרבנו שודד מסכן שהתחרט והפך כוכב-טלביזיה

שחקנית ארגול ב"הממען הלבן" קשה להתפרנס בעמיה

מצליח (ואן גינסון) הוא לבן מלבן. העתור נבל רודף אותו עד חורמה, כדי לסחוט ממנו אינפורמציה אפלה, הורס את חייו. וכאלו כל זה אינו מספיק כדי למעוך את בלוטות-הדמועות של הצופה, עוד נהרג ברגע האחרון בנו הקטן של הקרבן בתאר נתדרכים. אחרי זה שוב אין כל ספק כי יש להרוג את העורף. השליחות הקדושה מבוצעת על-ידי אמו שלו, שלא יכלה לסכול הפיכת בנה למפלצת. דמעות. מסך. השאלה היא מה עיילה פרימיטיבית וכמעט מגוחכת זו נוגעת לישראל, בה אין אלילי-קולנוע נארקומאניים, בה שום שודד בתחתונים ובלעדיהם לא הפך עדיין לכוכב טלביזיה, ובה לא ניסה עוד איש ליסד עתון-רפס. יחסו של הקהל לעתון הש.ב. ריטון, שהחל מלכלך אנשים באופן שיטתי, הוכיח בעליל ששום עתון כזה גם לא

יצליח במדינה. לכן היה מוטב להשאיר את הסרט, יחד עם הירחון שהוא מתאר, במקום שנולדו: בהוליווד, קאליפורניה.

מסילת החיים

איש המסילה (חג, תל-אביב; איטליה) הוא מסוג הסרטים העשויים לעלות ולרדת מבלי לעורר הד רב, מבלי למשוך קהל אפילו למשך שבוע אחד, מבלי שאיש יר גיש בהם — סוג הסרטים הטובים הנדירים. זוהי מסכת אפורה על חייה של משפחת פועל-רכבת איטלקי, מסכת ללא פאתוס, ללא רגשנות מיותרת ואפילו ללא שמץ של אידיאולוגיה סוציאליסטית או גיתוח בעיה חברתית. זהו סרט ללא גיבורים, או ליתר דיוק, סרט בו כל הנפשות הפועלות הן הגיבורים.

אנדרי (פיטרו גרמי, שהוא גם התסריטן והבמאי) הוא פועל-רכבת קשיש, הי נראה בעיני בנו הקטן כגיבור, משום שהוא שותה יותר מכל אדם אחר, פורט על גיטרה ונוהג ברכבת החשובה ביותר. מבעד לעיניו של הילד, השוכה לב במשחקו הכנה, חולפים כל המשברים המשפחתיים הרגילים, המביאים לשבר המשפחה: האחות נכנסת להריון, נאלצת להתחתן עם אבי ילדה למרות שאינה אוהבת אותו. האח הבכור, עצלן מושחת, גונב כסף מהאם. האב עצמו מורד בדרגה, אחרי שדרס צעיר שקפץ אל מתחת לגלגלי הרכבת, הופך למפרי שכיחה. עוזב את הבית.

הילד הקטן, שאיש אינו שם לב אליו במיוחד, רואה הכל. הוא רואה את אחותו בכשלונה, עשה שהיא בוגדת בעלה, הוא רואה את אביו בחברת אשה זרה, אולם אינו פוסק מהערצתו אליהם. באמצעי היל-דוטיים הוא מנסה להסדיר כמה בעיות, לנקום במאהב, לגשר בין אחותו לבעלה ממנו נפרדה, להחזיר את האב הביתה. לקראת הסוף מוצאת משפחת הפועלים הי אפורה את תיקונה בשלוש-הבית, כשכל השברים מתאחים. או מת אנדרי, כשהגיטרה בורועותיו, ובנו העצל יורש את מקומו, יוצא לעבוד במסילה — מסילת החיים.

עשר כנופיות לשנה

המען הלבן (אופיר, תל-אביב; צרפת) הוא סרטמתח. העוסק בנושא העומד במרכז של כעשרה סרטים צרפתיים מדי שנה: דרכי ההספקה של בשר חי מצרפת לשוקי הנונות העולמיים. זה צופה שאינו פוסח על סרטים מסוג זה מתמצא כבר היטב בשיטות מסחר הנשים. רק פרנסואו אר-נול, עתונאית כתבות-אופנה מתחילה, הנת קלת בכנופיות סותריינשים, סבורה עד מה צית הסרט כי אלה סוחרי פרחים. אחרי שחברה העתונאי נהרג בנסותו להתחקות על עקבות הכנופיה, יוצאת אר-נול האמיצה, ללא כלי נשק מלבד מחוך הדוק היטב, לגלות את דרכי-הלכידה של נערות, שמתקשות להתפרנס בעמידה. על גופה היא מנסה את כל השלבים בדרך אל המקצוע העתיק. היא מתחילה כחורנית בארמונה של אחת הספקיות הי ראשיות של הכנופיה, הופכת למאהבתו של איש כנופיה אחר, עולה לדרגת נערת בר. ברגע האחרון, לפני שארגול מצליחה לחגוע אל השלב הסופי ולמסור לקוראיה דו"ח מהימן בנוסח "הייתי זונה באל-גיר", מופיע עתונאי המקלל לה הכל. בסוף מתחילים כולם. מתחלת הכנופיה, וגם ארגול המתחלת כעיתונאית. הופכת לי אשה. רק דבר אחד נשאר בלתי ברור. אם המשטרה הצרפתית מצליחה בקלות כי זאת ללכוד כנופיות צידי נשים, מאין לוקחים יצרני הקולנוע הצרפתיים עשר כנופיות נוספות כאלה, לעשרה סרטי מסחר זנות מדי שנה?

חררין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **לילות קבוריה** (צפון, תל-אביב) — עולמה הקטן והטהור של פרופה, בעולם גדול ומלכלך. פדריקו פליני מציג את אשתו, גוליטה מסינה, בניאוריאליזם פיוטי.
- **ג'רבו** (פאריז, תל-אביב) — חיוכה המקסים של מריה של, על רקע החי פריזאי מגעיל שחוצקת בדיקנות מסיפורו של אמיל זולא. בימוי: רנה קלמן.
- **לא פשוט להתחתן** (עצמון, חיפה) — בטי דיוויס בניאוריאליזם אמריקאי, על בעיות הנשואים של האדם המודרני.
- **איש המסילה** (חג, תל-אביב) — ראה לעיל.

זה הוא זה:

עם פילטר דיקו

תשבץ העולם הזה 1081

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13	12	11		10
			18	17	16		15	
		24		23	22		21	20
	28		27		26		25	
	33		32		31	30		29
		38		37		36		35
	43	42		41		40		39
47		46		45		44		43
			52	51		50		49
	58		57	56	55		54	
		60						59

- מאוזן: 1. פרי; 4. אי בים התי- 10. לא מתוק; 11. בדהן; 13. עוף טורף; 14. "משנכנס... מרבין בשמחה"; 15. רקיע; 17. אות הנצחון של צ'רצ'יל; 19. הי גבול המערבי; 20. קליאנט; 22. פעיל בעיריית ירושלים; 25. אופנת השנה; 26. יחידה צבאית; 27. בית חרושת צרפתי למכונות ואורונים; 30. דליל; 32. אות; 33. צליל מוסי- קלי; 34. יחידת חשמל; 36. זר; 37. מיוצרת מחלב; 39. קודם; 41. זמן הקפת כדור הארץ מסביב השמש; 42. מרכו הדם; 44. אבי דת הודית; 46. אבי שכם הי חוי; 48. מגש; 50. מקור אור; 51. קבוץ בנגב. בקרבת עזה; 53. דרך, באיטלקית; 55. דינה ליעקוב; 57. דורון; 58. חצי יונה; 59. מלך ביהו- דה בימי ישעיהו; 60. קצין לעתיד.
- מאונך: 1. כנוי למפלגות הסוציא- ליסטיות; 2. לא מקומי; 3. יגאל אלון היה מפקדו; 5. טון, ללא טית; 6. אין דבר העומד בפניו; 7. אחד עשר; 8. שופט מוסלמי; 9. סופר אמריקאי; 12. מספר אוניות; 15. הומה; 16. גיא מוקף הרים; 18. עדיפות; 21.

הוא השובר את גב הגמל; 23. עבו- רה; 24. מאתיים ועשר; 26. מפעל הסתדרותי; 28. אינו נשאר במקום אחד; 29. מחבר מלחמה ושלום; 31. חיל; 32. מתפלא; 35. ילדים; 37. משמש בין השאר לתעשית מנענעי פסנתרים; 38. מצביא בחיל אלכסנדר מוקדון, ומיסד שושלת מלכים; 40. נזכר בסוף; 41. בעל חי; 43. "קר- דום לחפור..."; 45. מרוץ סוסים באנגליה; 46. נקב; 47. חבל ארץ ששימש כסלע מחלוקת בין גרמניה לצרפת; 49. סוס קטן; 52. גורמת ל- שריפות, לפעמים; 54. מראה על זמן בעבר; 56. ממנו מרבים לשתות ב- משרדים; 58. מהלך.

בי"ס לפקידות
מרכז מורים ומוסמים
רח' אה"ט 12 ת"א
טת שנתות 353 לעעירים

למבוגרים קורס מזורז נפתח ביוני